

KELET.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

1880.

Kolozsvár, szon

ár 3.

Tizedik évfolyam.

OLVASÓINKHOZ.

Jubileumot ünnel, a bekövetkezett 1880-dik évben a „KELET” fenállásának tíz éves örömeit. Tíz év a gründolások és bukások mai korszakában szép és nagy idő, s minden felett biztos próbaköve az állandóságra számító és életrevaló vállalkozásoknak. A becsületesen végzett munka nyomán járó nyugodt önértékeléssel tekintünk vissza a lefolyt évekre; különböző új lapok tüntek fel és buktak el ezen idő alatt ellőlünk — és mi mindig helyett állottunk; új és régi politikai irányzatok vivtakharozot, alakultak át, — a mi politikai irányunk és meggyőződésünk mindig a régi maradt: az 1867-diki kiegyezési alapon, melynek védelmezésével jelent meg első száma, ma már az egész nemzet zöme áll. Mi nem kergettünk olvasóinkunkat politikai delibabokba, nem igyekeztünk elérhetetlen vágyakba lizni a nemzet Királyhágón ineni részét, hanem felfogtuk az életet a maga rideg egyszerűségében, a felmerülő tervek kivételőségük szerint; nem csaptunk ham fellebbre, s hirtelen alvó zajt, ha a hazában baj adta elő magát, hanem komó munkával, ernyedetlen kitartással igyekeztünk hazarészünk speciális érdekeinek megoldására birni a hormányt s különösen anyagi előlhadunk érdekében tevékenységre buzdítani a társadalmat. Nyugtan mutathatunk egész sorára az elért eredményeknek, s reményre jogosító kezmenyeknek, a melyek hormányt és a társadalomban nagy részt e lapok fellépe folytan nyertek életet.

A lefolyt ék sora nem hogy lankasztólóg hatott volna reánk, hanem olvasóink buzdtó pfogása új erőt kölcsönzött, hogy most már ez éven kezdve lapunkat eddig terjedelmében egészen új betűkkel csinosabban és pontosabban állítsuk ki.

Politikai nggyőződésünket lapunk hasábjairól olvasóink már ösmerik, pártoljuk a hormányt a haza javára munkálkodik, de a hormánypártiságot nem keressük mindelefől jövő intézkedés vak helyeslésében s hazarészünk speciális érdekeit baniféle párttal és hormánnyal szemben férfiasan képviseljük és védelmezzük.

Apró cliquek szolgájává a „KELET” sohasem szegődött, kiesnyes személyes érdekek eszkövé nem állsult s azt ezután sem teend.

A midőn telt a beköszöntött 1880-ik évre olvasóink eddigi pártfogását kérők ki, önbizalommal lelkesedéssel tekintünk jövő hivatásunk teljesítése elé és szép számú munkatársak élén reméljük, hogy a „KELET”-ben, mint legnagyobb és legterjedtebb vidéklapban az eddiginél is változatosabb és tartalmasabb olvasmányt nyújthatunk olvasóink támogatása mellett eredménnyel, becsülettel szolgálhatjuk hazánk nemzetiség szent ügyét.

A „KELET” előfizetési ára:

Videk postán vagy helyben házhoz hordva:	
Egész évre	16 frt.
Félévre	8 „
Negyedévre	4 „
Egy hóra helyben	1 frt 50 kr.
Előfizetések lezelszerűbben postautalvánnyal ezután a „KELET” nyomdájába, főtér 4. sz. küldők.	

A „KELET” szerkesztősége és kiadóhivatala.

ZÁRLA

Kolozsvá január 2.

(!) Év végén kereslő, iparos, de általában minden rendszetű és számító ember zárlatot szokott csinálni, összeszámitja, hogy mennyi volt értéke és kiadása a lefolyt évben, melyben gyarapodott vagy fogyott vagyha s mérleget készíttvén, számot vet magál, hogy mennyit vehet be s adhat ki új év folytan.

Vajon hány ember tett így számot vagyoni helyzetével z épen most lefolyt év végével? s vajó hányon vannak széles Magyarországozok, kik az

A KELET TÁRCZÁJA.

A MI VILÁGUNBÓL.

(Egy veterán színész naplőjegyzetétől dlszölő: Mátrai R. Béla.)
(Folytatás.)

— Miért vagy oly keetlen Ernő?
E kérdést egy sugár tmett ifjú nő intézte az előtte álló, sinra beretvált arcú fiatal emberhez, ki szlulul nézett maga elé, merev tekintetét padozat egy pontjára szegezve.

— Kedvetlen? Nem ettem észre, hogy kedvetlen volnék, — szolt a kérdészt, s szemőleicet sürübrvonta össze, hogy arca majdnem ijesztő komorságot öltött.

— Ő tetszik magának gy is. Miért kényezteted Ella, jobb észre sem venni az efféléket. Látom azt én már napok óta, hogy társaságodban midig ily szeretetre méltó; míg főnn a színháznál, ugyan csak óvatos, nehogy kívülél mások is boris redőt lássanak az arezán. Én még sem kértem okát.

Ernő fanyarul tekintett a közbeszólóra, ki nem volt más, min az ifjú nő állítólagos anyja. Egy éles nyelvű matrona, kit a színháznál nem a leghizelgőbb melléknével tisztelt meg pályatársai. Ugy hívták őt, — persze csak hát megett, — „a sárkány.” Szemben senki sem merte volna őt e gnyévnél illetni; mert eltekintve a külöben sem valami szilárd lábón álló színházi disciplinától, Révész asszonyom aligha adósa

évi zárlattal haugyan megkésztették, teljesen meg lehettek elégedve?

Bizony, ha megszámlálnók az ilyen pontos, rendes embereket, valószínűleg olyan csekély szám jönné ki, hogy megdöbbenék föle. Hogy is ne mikor még a legelső és legnagyobb magyar háztartás is: az állam néhány millió deficitet fogja lezárni 1879-et; hogyan esodálkozunk akkor a magán-gazdaságok deficitet szilált helyzetén?

Jól mondják: a capite foetet piscis. Valamely társadalom annál ziláltabb, viszonyai anyagilag és szellemileg annál széttöltöttebbek a nemzettest alsóbb osztályaiban, minél szomorubb képet nyuj-

marad a tréfalkozóknak. Ismeretes ő e jó tulajdonságáról mindenki előtt, s első sorban férje, Révész bátyánk, a vén korista, tehetne tanubizonyosságot arról, hogy anynyiszor ismételt jelmondatait: „Képen felejtelek édes gyermekem”, csak kivételes esetben nem szokta kísérni egy-egy gyanus csattanás, melyet azonban kivétel nélkül hangos sirással vegyített szitkozódás előz meg, hogy a gyanus csattanás provokálnak és így szükségsszerűleg indokoltnak látszassék.

— Asszonyom, — szolt Ernő bosszusan, — ha kötekedni akar velem, sziveskedjék azt szokása ellenére kijelenteni. Ez esetben távozzom. Ha nem: ugy hagyjon békén, ha terhére nem vagyok.

— Kérem, kérem, kedves ur, parancsoljon rendelkezék, — vágott vissza Révészné epés udvariassággal. — Ha kívánja, el is megyek hazulról, itt hagyom kegyeteket ketteskén, hogy zavartalanul csicsereghessenek.

— Anyám, mire való ez epéskedés, lásd, hogy Ernőt bosszanthasd, engem is sértegetsz. Ki mondta neked, hogy én vele zavartalanul akarok lenni ketteskén? Ez utóbbi szót oly gnyos éllel emelted ki, pedig soha ily sértő gyanusításra okot nem adtam.

Révészné leánya iménti tiltakozása egészen kihozta külöben is ingerült nyugalomból. A kezében levő „Flinterlízest” dühösen csapta az asztalra, s keseri ironiával ismétlé egymásután háromszor: Hálátlan, hálátlan, hálátlan!

Semmi sem lehet mulatságosabb egy vén színésznek keseri kifakadásánál, az

tanak e tekintetben a felsőbb rétegei, élőkön a legfelsőbbel: az állammal.

Héj, pedig nálunk Magyarországon a mi magyar társadalmunkkal aligha nem így állunk. Midőn felsőbb társadalmi osztályunk: ősi nevek birtokosai, százados családok épen ugy, mint az ipar- és kereskedelem teremtette újabb „aristokrácia” körében naponkint találkoznak a decadentia, anyagi romlás legszomorubb tényeivel: bizony-bizony nincs mit esodálni, hogy a nemzettest nagy zöménél ugyane jeleségeket en masse észlelhetjük.

A tény aztán ufóljára is: rohamos haladás feléle a lejton.

Az okok e közös hanyatlásban mindenütt, fenn és alant, ugyanazok: nem csinálunk zárlatot évenként s ha csinálunk is: jövő évi budgetünket nem annak eredményehez képest állítjuk össze. Mindenfelé, fenn és alant, egyeseknél, családoknál és államnál ugyanaz a számításnélküliség, gondtalanság, olykor-olykor könynyelműség: itt hiában elfecsérünk egy erőt, melyet amott százszorta jobban értékesíthetünk volna; most kidobunk egy forintot minden gyümölcsözés nélkül s meglehet: ugyanazt korábban vagy későbbben megtaríthattuk volna. És így megy ez a végtelenségig nagy Magyarországon minden háztartásnál.

Sokat panaszkodunk, sokat vádaskodunk egymás ellen; földmívelésünk, iparunk és kereskedelmünk hanyatlása miatt vádoljuk a rosz terméseket, a Külföld concurrentiáját, a vámrendszert, az adókat; államháztartásunk viszont aval igyekszik deficitet gazdálkodását meentegetni, hogy nemzetközi helyzetünk, a külpolitika esélyei, a nagy hatalmi állás követelményei nem engedik meg budgetünkben az egyensúlyt helyreállítani.

Haj! pedig ha a fenekére tekintünk a dolgoknak: mindez inkább csak plauzibilis meentegetőzés, de nem a mi bajainknak talajdonképeni kufforrása. A bajok kuffeje ott van, hogy nem vagyunk számító, takarékos, rendes nép.

Magyarország közoktatásügye a legutóbbi aera alatt óriási haladást tett. Csak egyben nem haladtunk, sőt hátra felé mentünk: a gazdasági nevelésben. Bizony ebben a tekintetben még egészen barbár jellemű és nevelési nép vagyunk. Semmit sem törődünk a holnappal, élünk egy napról a másira, minden számítás nélkül.

indifferens szemléletölre; és semmi sem lehet bosszantóbb ugyanannál az érdekelte félre nézve. Ernő az utolsó fölkiáltásnál már fészkelődni kezdett; de Ella egy gyöngéd tekintetere, melylyel szemé önkénytelenül találkozt: mozdulatlanul maradt székeében, s bosszuságának csak egy elfojtott sobajban nyitott, nagyon is elégtelen tért.

Révészné ezt rügtön észre vette.

— Mit sohajtozik ön? Miért gnyol?

— Oh nem, asszonyom, nem gnyolom, csak sajnálom önt.

— Sajnál! Sajnál!

— Az égre kérem, asszonyom — szolt Ernő, székeéről felpattanva — ne gyilkolja meg filemet pathetikus kifakadásával és szánalomra méltó hangsúlyozásával. Ezzel teszi ön idegessé a közönséget a színpadon, engem meg a leányát itthon.

— Engem is! — Szólalt meg a szoba egyik zugában egy őszbe csavarodott, simára beretvált, de mégis ráncos arcú, apró szemű öreg ur, ki szorgosan másolgatta a hangjegyeket az előtte levő vaskos parthitűrből, s eddig elé egy szót sem szolt.

— Te is, Mózi! — Rikácsolt Révészné tajtékzó dühlvel, férje vakmerősége fölött elképedve. — Te is merészelsz szólni? Ez már impertinentia.

— Szólok hát, mert nem tudsz magyarul beszélni. A szónak vagy minden szótágját megnyomod, mint imént az „impertinentiát”, melyben legnagyobb nyomatókat a végén levő iára tettél.

kül productionokban és consumtionokban, épen mint valami nomád nép, mely ha valahol barmai számára jó legelőre akadt: nem sokat törődik, hogy ha marhái lelegelték azt: kap-e újabb táplálékot marhái számára. Tőkegyűjtésről, megtakarításról, előre-gondoskodásról még ideája sincs.

Sokat beszéltek és beszélnek nálunk a fényűzésről. Mindenki elismeri nyíltan, hogy milyen káros egyesekre, családokra és nemzetre egyaránt.

Hanem, persze gyakorlati alkalmazás meg elméleti elismerés között roppant nagy a távolság. Nálunk plane áthidalhatatlan.

Vagy nézzen bárki csak egy pillanatra maga körül: mennyi mindenféle luxuskiaadt enged meg magának nálunk csak egy olyan ember is, akinek alig van egy-két ezer frt évi jövedelme! — mennyi minden haszontalanságot fel nem rakosgatnak a nők ruhákban, csecebeesében, ékszerben magukra! hogy felecsizomázza némely fiatal anya még járnai is alig tudó kis gyereket úgy, hogy valóságos majmot csinál belőle s még nem restelli utetzán mutogatni! — Hát nekünk is, férfiaknak mennyi teljesen haszontalan, fölösleges, sőt esztelen dologra ki nem telik naponkint! — S hát aztán a vagyonos osztály, melynek némely jött-ment tagja, ki isten tudja, mi utonmódon harácsolt össze magának egy pár százezer forintot, izléstelen neveltelenségében és fényűzési manijában azt sem tudja, hogy esztelen luxussával miként csináljon magából és családjából nagyobb boldog! Vagy tessék megnézni azt a hóboros dandyt, ki csupa hűségéből, divatkorságból és fényűzési manijából úgy él, úgy öltözködik, olyan stikliket visz, végbe, hogy egy pár év alatt sikerül magát, egészségét, vagyonát s egész existenciáját alaposan tönkretennie. És a többi, és a többi.

És gazdasági nevelésünk e hiányában a legmegdöbbenőbb jelenség az, hogy társadalmunk alig egy-két százalékát leszámítva, mindnyájan szenvedünk, kezdve a legfelsőbb köröktől le a legalsóbbakig, a fényűzés, a luxurióus élet utáni kapkodás, e „fenn az ernyő ninesen kas”-féle feszengés, e számításnélküli gazdálkodás, e takarékoskodás nélküli könnyüvértiség nemzetet és egyeseket egyaránt pusztító irtózatoss kórságában. Ugyannyi-

— Hallgass!

— Vagy pedig — folytató a kedélyeskédő hangjegymásoló — csak az utolsó két betűt emeled ki, mint p. o. a „hallgass”-nál a két s-s-et. Ki az ördög hallott ilyen magyar beszédet?

Révészné az ájulás kezdte környékezni.

Ő egykor híres színész volt; a kis szoba falait, melyek között az iménti jelenet lefolyt, hervált koszoruk keretbe foglalt sorai lepték el. Ezek mind az ő egykori nagyságát hirdették, s most azt kell hallania, hogy nem tud beszélni.

— Lelketlenség! Nem tudok beszélni! Ide nézzetek, haszontalanok! Te, te is, te hálátlan, ki legelső szerepedet tőlem tanultad, mikor még olvasni sem tudtál. Ön is, nagy művész, ki mióta kanálszámra eszi a tudományt: azt hiszi, hogy a művészetet lehet könyvből is tanulni, ide nézzenek e koszorukra: „A hajdudorogi fiatalság.” „A esakovai casino.” „A zombolyai iparosgyűlet.” „A topolyai olvasókör”, „a pécskai kereskedők.” — Ezt Ezmeraldaért kaptam; ezt Milfordért, ez már régi, ezt jutalomjátékon, amazit báiban. — És nem tudok beszélni!

— Tudsz beszélni, azt senki sem vonja kétségbe, — szolt nyugodtan az öreg korista, rézport hintve a beírott kotta lapra. De nem beszélsz helyes hangsúlyozással. Itt a mai lap, olvasd, ha nem hiszed, ez épen tegnapi szerepedről traktál.

— Nem olvasom, kiáltá a mérges matrona, az a tegnapi szerep nem az én

ra, hogy e tekintetben aut Caesar aut nihil” az általános jelszó, gyakorta inkább lemondunk némely dolgokról, mintsem abbéli szükségletünk egyszerűbb, takarékosabb, viszonyainkhoz és productionális képességeinkhöz méltón s módon fűdözzük. Az állam inkább nem is épít többé vasutat, ha nem teheti azt nagy költsékezéssel; vagy — hogy egy hozzánk: kolozsváriakhoz közelfekvő példára hivatkozunk — inkább nem is kell színházunkba semmi zenei miffáj, ha nem tarthatunk nagyvárosias kitiñőségű operát; vagy nem is rendezünk farsangban sem nyilvános bálokat, ha nem dobhatunk ki a tánczterem föleczomázására félezer forintot.

Bizony-bizony: a ki a tegnapelőtti Sylvesternapján számot vetett a maga háztartása évi eredményével, megkésztette a zárlatot; s a ki egy, bár futó pillantást vetett társadalmi viszonyainkra: lehetetlen, hogy az 1879. év mérlegével meg lett égyen elégedve. S bizony-bizony arra a meggyőződésre kell jönnie, hogy már nagyon is ideje: társadalmunk morális és intellectuális nevelése mellett végre-valahára nagyobb gondot fordítani nemzetünk oecomiiai nevelésére is. Majd aztán, ha közoktatásügyünk ebben az irányban is ott fog állani, a hol más tekintetben hálá istennek, már állunk: akkor, remélhetőleg, mindnyájan: egyesek, állam s az egész nemzet kedvezőbb zárlatot csinálhatunk, mint a milyen az 1879. évi volt!

A monarchiánk és Németország között kötött ideiglenes kereskedelmi szerződés.

A már hetek óta vajudó ügy tehát az év végével csakugyan tényre vált. Mig a monarchiánk és Németország közötti kereskedelmi viszonyok rendezésére végleg megkötötték a szerződést, a két fél hat hónapra terjedő provisoriumban egyezett meg. Hogy az alkudozások ily sokáig húzódtak s nevezetesen, hogy a lejárt kereskedelmi szerződés több különben fontos pontját a megkötött ideiglenes szerződésben melőzni kellett, annak oka az, hogy — mint az indoklásban kifejtve van — a német hormány, nem lévén együtt a parlament, nem tarthatott végérvényes határozatot oly ügyben, mely nem tartozik hatáskörébe. Felüggesztette az ideiglenes kereskedelmi szerződést a lejárt szerződés 17. cikkét s a X. cikk 1. 2. pontját, melyek részint a határszéli árutorgalomra, részint az appretura ügyére vonatkoznak. Ez intézkedés

osztályom; olyan koros hölgy nem való nekem.

E megjegyzésre a két férfi szembe nézett — a fiatal leány pedig önkénytelenül elnevette magát.

— Nevecs csak, nevecs! Majd képen felejtelek édes gyermekem, szolt az aszszony ingerülten, s a hatalmas ütést csak a még kellő időben oda ugró Ernő izmos karja volt képes Ella arezáról elhárítani.

A leány a szégyentől halálsáppadt lőn, s szótlanul vonult atyja mögé; a felingerült hajdani művész pedig hangos zokogással veté magát egy rozzant pam-lagra.

Révészné asszonyom mint láttuk, nem tartozott a gyöngéd természetű finom modoru hölgyek közé. Nyers, darabos, sőt durva volt; s nem ok nélkül neveztek el a színháznál sárkánynak. Pedig e bárdolatlan lélek önfeláldozó szerető szívvvel párosult s bármily visszataszító jelenség volt is ő külöben lezencésellen kötekedő természete miatt: leányának nagy oka volt őt szeretni, tűrő férjének pedig erkölcsi kötelessége nagyra becsülni.

Révészné, férjének, a kitiñő koristanak s leányának a nagyon is közepes tehetségű, de szorgalmáért, ifjuságáért néhány buzgó színházlátogató által kedvelt igénytelen kis színésznőnek élt; nekik szentelő kérges szíve utolsó csepp vérért végső dobbanásaig.

(Poly. Kőv.)

tehát tisztán specialis osztrák érdekeket érint. Érvényen kívül helyezte, még a szerződés a le-
járt szerződés XV. és XVII. cikkét, mely a
vasúti díjak egyformaságát követeli és a vasúti
forgalmi eszközök lefoglalását tilalom alá veti.
Ez intézkedések már a mi specialis érdeklünkkel
is összefüggésben állnak.

BELFÖLD.

B.-Hunyad, decz. 31.

Tekintetes szerkesztő ur!

(Műkedvelői előadás. A tél. A számadások.)

Értesítem arról hogy a helybeli állami iskolák tanulóit — és tanítóit — a szegény sorsú tanulóknak támogatására folyó hó 29- és 28-án jótékonykedelmi műkedvelői előadást tartottak — első nap — „Természet és műveltség”, második nap — „Az amerikai” című darabokat adták elő a helybeli kaszinó nagy termében a műkedvelők mindnyájan kitettek magukért, — a közönség előadás után meglegedéssel távozott — sem az egyes műkedvelő tagok megnevezésével jelenleg nem fáradszom a tisztelt olvasó közönség figyelmét elég — mit fennebb jeleztem az előadásról, s dícséretre nem szorul a tisztelt tanítóit testület buzgó működése, s lankadatlan fáradozása, mert a cél, melyért működtek, elég dícséretre méltó, a két előadásból tiszta jövedelmet — még tisztán nem tudhattam meg, de azt hiszem 50—60 ft lesz, a tanító testület a jövedelméről, nyilvánosan számolni fog.

Telünk keményen tartja magát, a nagy és száraz hidegek után — tegnap és ma — javában hull a hó, s jó szánúthoz van kilátásunk, mi általános óhajítás, nemcsak a szánkázni óhajtók részére, hanem a gazdák részéről is, mivel a rossz utak, nagy sikságok miatt, fát hordani, s egyéb gazdasági teendőket végezni, eddig csak nagy bajjal és veszéllyel lehetett. A farkasok is gazdálkodnak.

Végre meg egy nevezetes — s városunkat — nagyon érdeklődő dolgot, melyet már becses lapjában többször érintettem, megint érintetlen nem hagyhatok, ugyanis folyó év szeptember 3-án s következő napjain tartott Kolozsmegye bizottsági gyűléséről becses lapjában is közreadott tudósításban, egyebek közt azon örvendetes értesítést olvastam, miszerint B.-Hunyad mezővárosa „nevezetessé vált számadása” 1866-tól 1875-ig elintéztetett s a megyei számvérvő ajánlata folytán, a megye bizottsánya 28 ezer — mond huszonnyolcz ezer forint visszafizetését elhatározta, de mi történt azóta ezen határozattal? hol és hogy akadt meg? s hogy miért nem effectualja megye saját határozatát 3 hónap óta egy ily nevezetes ügyben? azt érteni nem tudjuk, csak fel-fel sóhajtunk s nap napután óhajtvá várjuk, hogy nagy anyagi szükséggel küzdő, jobb sorsra érdemes kis mezővárosunk, végre-valahára jogtalanul elköltött, elszikkasztott pénzéhez juthasson, s azzal mindennapi szükségsein segíthessen, de félünk, hogy míg a visszafizetés iránti intézkedés rákálábakon megérkezik, hiányozni fog az illetőknek az anyagi tehetség s azután a város gyönyörködhetik a papíron levő szép összegben, hanem hogy ki lesz a mulasztásért felelős — azt majd meglátjuk, s erről más alkalommal bővebben — addig is Isten velünk.

Marosvásárhely, 1879. decz. 30.

Az év vége elég élénken folydogál városunk társadalmi életében. Karácsony első napján műkedvelőink 14-dik előadásul a „Csikóst” hozták (másodsor) színre s ezúttal sokkal jobb előadásban mint először. Az est hősnője most is Szűcs Lila volt Rózi szerepében, melyet annyi természetességgel, érzéssel és kedvvel játszott, hogy a legkényesebb igényeknek is megfelelt, dalai is szépek voltak — főleg az melyet a pusztai kútnál kedvesét várva énekelt, a pusztai jelenet általában kitűnően sikerült, csak hogy Tóth Jenő színész urnak a búcsú után azzal a kaczagást keltő, alpthossal kiröpített jajtás az ásitásból összeocomponált sóhajással nem kellett volna az illúsiót tönkre tenni. Általában gyakran úgy tesz a színpadon, mintha ott csak komédiának, nem pedig komolyan játszanék, a mi ugyan képes megnevetetni a karzatnak is csak egy részét, de a közönséget igen kellemetlenül érinti, — nagy sikerrel játszott mgint Béni (a vén csikós), ki igazi betyár tempóval általános tetszést aratott. Az intrikus Beneczét Doorzák Albert sikeresebben adta elődjénél s hogy nem egész sikerrel csak az volt oka, mert szerepét későn vette át.

Karácsony másodnapján a műkedvelők jól sikerült táncvizsgálatot rendeztek a Transilvania disztermében, hol mintegy 40 pár reggel feléig magas kedvvel űzte az élet gondjait távol magától.

Karácsony harmadik napján a Casinó közgyűlése volt, melyen számosan vettek részt az egyetli tagok közül; az új alapszabály javaslatot elfogadták s aztán megtörténtek a választások, elnöké újra báró Apór Károly az egyetli nagyérdemű volt vezetője választott.

Minthogy pedig Gyárfás József kir. törvény-széki bíró tíz éven át köztetés mellett folytatta titkári állását tovább megtartani nem óhaj-totta, első titkárnak választották Deák Lajos, másodiknak Csontos Olivér; pénztárnoknak Dr. Kornhofer Alajos, háznagynak Szőlősi Sámuel, ügyvédnek Dr. Scheit Antal. Az egyetnek eddig mintegy 130 tagja van beírva, de reméljük, hogy e szám még jóval gyarapodni fog.

Ugyanazon napon városi pénztárnok Gom-bás József, Emilia nevű leányát Szabó Ist-ván alszámvevő főnyes menyegzői ünnepélytel vette nőül, mintegy 80 vendég vett részt s ki-vánt szerencsét a derek ifjú párnak, — a mű-latozás reggelig tartott a völgyen bátyja Szabó József jövenyi vendégüljében.

December 28-án a műkedvelők 15-dik előadásban a Kintornás-családját mutatták be a városi szegények javára. A korán elhunyt s hirtelen nagy hírnévre jutott szerző Tóth Edé-nek eme darabja nagyon messze áll akár a compositiót, akár az egyes jellemeket, akár és főleg a „Falurosszát” kiválóan jellemző zen-getes költői nyelvezetét tekintve emettől, — hanem persze egyes jelenetei reá vallanak a színpadi hatást jól ismerő színész íróra. Ez elő-adással igen füresen vagyunk alig lehet vala-ki is a szereplők közül nagyon megtámadni majdnem mind jól igyekeztek, sőt néhányan teljes sikerrel játszottak s mégis az előadás egészben véve gyenge volt s ezt nem egy-két homéri kacagást keltő nyelvbicsaklás okozta, hanem az öszjáték hiányai; úgy látszik elégte-lenek voltak a próbák s a művezető nem mér-legette elég komolyan, hogy valjon már készen van és jó rendben minden vagy még nincs, ha még egy két próbát tartottak volna akkor ez lett volna az összes eddigiek között egyik leg-jobbik előadás, mert a szerepek egy két kivé-tellel a lehető legjobb kezekben voltak.

Jucit a falusi, módos, negédes, parancsolni vágyó Molnár kisasszonyt Szűcs Lila adta szokott könnyedségével és élénkségé-vel s dalait kifogástalanul énekelte, kivált a Jaj Istenem, jaj istenem be félek... kezdetű. Marit a szomorú kintornás leányt Petőfi Janka szépen bensőséggel és komolyan átérve, át-érezve adta, csak néhol kissé több melegséget kelle vala kifejezéseibe öntenie. Volones Berta (özvegy Molnárné) szemmel láthatólag nap-onként halad, kifejezései élénkségen, bizto-ságban s változatosságban növekedik csak moz-dulatai még helyt állanak azaz csak készítő-lőben vannak inkább, de a vélt kis unokával való jelenete minden tekintetben kiválóan si-került. A többi nők közül K. L.-nak ajánljuk, hogy nyak-nyújtogatásait próbálja meg titkre előtt s kétségkívül minden kedve el fog mulni azok többször ismétlésétől.

A férfiak közül első helyen említendő Szabó Gyula (Samu) ki ezen Veréb Jankó féle szerepben ismét kitűnően alakított és ját-szott eleitől végig s általános tetszésben mál-tán részestült s aligha csalódunk midőn azt ál-lítjuk, hogy az ilyes szerepekben sok vidéki színtársulat kitűnő acquisitiot csinálna a kis Szabó Gyulában, de ezt nem azért mondtam, hogy elvesztjük, mert itt ugyanesak nagy szükség van reá. A potya-fiskalist Béni György sike-resen adta s kivált a lakodalmi menethez tar-tott oratója nagy tetszést aratott. Szabó La-jos a vén Molnár elég jól, de mégis egy tet-szett, mintha kevés kedvvel játszta volna. S végül szólók Szakács Gáborról a ki Bim-bó Laciával tett kísérletet s bár nagy szorga-lommal s jó akarattal tanulta is be, de fiatal-sága nem engedte érvényre juttatni a köny-nyelmű, élénk völgyényt, játékába, mozdul-talaiba, kifejezéseibe még nem tudhat kellő erőt, színt önteni, mindig inkább a gyermek ifjút, mint a férfit láttuk benne, pedig a Juczi-val való első jeleneteiben igaztalanul leme, ki azt állítaná, hogy nem volt egy kis melegség, érzés, csak hogy az inkább lappangott, felszínre alig jutott valami belőle.

E szerepet Tóth Jenő színész urnak kellett volna játszania vagy pedig Imre Mik-lósnak adni, ki több virtussal bír az ilyesekben; egyébiránt Szakács buzgalma elismerést érdemel s a „Te vagy, te vagy barna kis lány” ismert dalt is szép hangjával elég ügyesen énekelte.

Lévai József a Károly baktér szerepé-ben kivált az anyjával való jelenetben jól játszott, hanem már Marival szemben oly egy-kedvű volt mintha csak valami gépies munkát végzett volna, kissé több elevenség, mozgás s mindjárt egészen más lesz az eredmény.

A színi előadás előtt a nagyváradi 12 éves kis Beezker Zsigmond néhány szép népdal változatot adott elő ezímbalmon: a kis fiu valóban tüneménynek nevezhető egy érzel-mes játékaért, mint főként azon egészen meg-lepő nyugalomért, melylyel öregként kezeli hangszertét, — megérdemli a komoly zenei ké-peztetést. A színház zsűfólásig telve volt s így a városi szegények szép összevett nyherhetek segélyül egy kis fára e kegyetlen téli na-pokban.

Székel-Keresztur, 1879. decz. 30.

Kötőkék.

A helybeli társadalmi viszonyok ziláltsága közepette is egy igen szép dologról értesíthetem e lap t. olvasóit.

A helybeli és vidéki női közönség, mint a közlebbi években tette, ezen téle is megalaki-totta az u. n. kötőkét, mely társas-körnek elnökévé Ugron Jánosné sz. báró Györfy Ágnes, alelnökeivé Pap Ödön és Kozma Ferenczné, titkárrá Bartalis Ilonka k. a. pénztárnokává pedig Koncsag Elekne vá-lasztották, melléjük adatván egy 16 tagból álló választmány.

Az estélyek hetenként kedden este tar-tanak a tanítóképzede helyiségében. Ének zene, felolvasás és szavalás fűszerezi közbe-közbe a kedélyes társalgást. A belépti-díjak jótékonyze-l-ra fordítanak, t. i. iskolába járó szegény gyer-mekok felhúzására és olyan ügyefogyottak se-gélyezésére, kik betegség vagy nyomorúság miatt még koldulni se járhatnak. Az itt föllál-lítandó szövevényi tanműhely — érte-süléstünk szerint — szintén támogatásban fog részesülni a női-kör részéről.

A f. hó 22-én föllállított Karácsonfá-ról 46 iskolagyermek számára 20 pár eszmat, 15 darab inget, 12 darab nadrágot, 17 darab köntűt, 34 darab újast, 25 darab nyakkendőt és 12 darab kötényt s ezeken kívül írószereket, gyűmölösöt és mindenek egy-egy kalácsot osztottak ki. 10 háziszegény pedig élelmiszerek-kei látottak el az ünnepnapokra. Az élelmiszere-kei leginkább Ugron Jánosné, Kemény-Bélané, Gyárfás Málna, Jakabházy Zsigmondné, PapÖdöné, gr. Haller Gabriella és Duka Jánosné jótékony kezeiből halmozód-tak össze. A ruhák elkészítésében örömmel vett részt majd minden nőtagja a körnek. A kará-csonfa feldíszítését Ugron Jánosné, Pap Já-nosné, Pap Ödöné, Koncsag Elekne és Bartalis Ilonka hajtották végre.

Az estély többi részét báró Kemény Bélané és Wégler Gyula négykezl zongorajátéka (két zongorán), Ribbergel Emil gondonka-játéka gróf Haller Gabriella zongorakíséreté-vel, Kozma Ferencz felolvasása és Wink-ler Zsusa szavalása tette élvezetessé. S végül az elnök mondott meleg köszönetet egy az ada-kozó jótékony közönségnek a segélyezett szegé-nyek, mint a fenebbi működőknek a kör ne-vében.

Mi pedig egy a vezető elnöknek mint az egész női körnek a ledmelegebb elismeréssel adózunk a humanizmus nevében.

TÖRVÉNYKEZÉS.

T, szerkesztő ur!

Kolozsvár szab. kir. város községi bírósá-gának 1879 évről összeállított ügyforgalmi ki-mutatását midőn a közönség tájékozása végett meg-küldeni bátor vagyok, tisztelettel kérem azt be-eses lapja hírekről szóló rovatában közzé tenni. A beadványi jegyzőkönyvre érkezett az 1879 év folyamában egész december 31-ig 4403 kisebb polgári pénzügy. Ehez jött át a múlt 1878. év-ről 172 perlgé, — tett tehát az elintézendők száma 4575-öt.

Ebből elintéztetett az 1879. év folyamában: egyességgel 1040. makacsági ítélettel 1399. becsmerési ítélettel 146. elutasító ítélettel 149. tanúzási ítélettel 32. végzéssel 41. kifizetés által 676. panaszotli elállás által 202.

Elintéztetett tehát összesen . . . 3685. Mit levonva a 4575-kől, maradna az 1880. évre áthozva elintézendő 890 ügydarab.

Miből azonban 597 pertgty olyan, mi rész-ben magán kiegyezést, részben elállás által ke-reseletlen maradt. — van tehát beosztva 1880. év jannár havára letárgyalandó 383 pertgty.

A levéltári adatok szerint az 1879 év fo-lyamában Kolozsvár szab. kir. város községi bí-róságánál 754 forint 24 kr. értékű bélyeg használatot fel.

Ezek ntán maradtam a tkts. kiadó hivatal-nak kiváló tisztelettel.

Kolozsvárt, 1880. gvi január 1-én

Bányay György,
közs. bíró.

IRODALOM ÉS MŰVÉSZET.

Jakab Ödön költeményeiről.

Alig van hálátlanabb foglalkozás, mint köl-teményeket ismertetni vagy bírálni.

Az illető költőre nincs hatása, a nagy kö-zönséget nem érdekli, s így alig akad ember a ki olvassa. Igaz, hogy mostanában a bírálók háromnegyedrészre nem is érdemli, hogy elolva-sója legyen; hiszen mit is tanulna a nagy kö-zönség olyan bírálásokból, a melyeknek minden sorából kiolvasható a személyes rokon-vagy ellen-szeny; kenyér-irigység, népszerűség-vadászat, botrány-keresés és káröröm; nó mert hát ilyen a legtöbb bíráló.

A költő, a kit így bírálunk meg, ha a miint rendesen lenni szokott, ideges természetű, elke-seredik; ha hidegebb vérell áldotta meg az isten, úgy talán mosolyog föltötte, de sem így, sem úgy nem fog a bíráló kedvéért, egyetlen el vétett rimet is jobbal cserélni fel.

Aztán nehéz dolog is a költészet terén ta-nácsokat osztogatni. Hiszen a költészet megha-tározhatatlan dolog. Sőt lehet fogni, érteni, érzni, élvezni lehet; de meghatározni nem. Arany János is azt írja:

S mire nincs szó, nincsen képzet!
Az vagy nekem oh költészeti!

Midőn a Jakab Ödön költeményeit ismer-temi akarom, vagy jobban mondva, midőn meg akarom róla tenni észrevételeimet, igyekezni fo-gok a fent jelzett hibákat lehetőleg elkerülni.

A Jakab Ödön költeményeiről nem csak azért érdemes megemlékezni, mert ezer példány-nál több kelt már el belőle; a mi mindenesetre arra mutat, hogy egyike a kedveltebb lyrikusok-nak; de érdemes azért is, mert valóban meg is érdemli, hogy kedvelt legyen.

Ezzel nem az van mondván, mintha nagy, vagy bevégzett költő volna; attól nagyon messze van; de valódi hivatással és igazi költői meleg-séggel dalol, s ezen előnyeért el lehet aztán tűrni több rendbeli gyöngeségeit; de jó volna, ha ő nem nézne magának el annyit s pedig könnyen megtehetné; mert legtöbb hibája olyan termé-szetű a min alaposabb tanulmány s több műgond segíthetne.

Általában el lehet mondani, hogy versei technikailag hanyag. Rim és mérték tekintetében, hátrább áll nagyon sok, sokkal gyengébb tehet-ségű költőnél.

Ezen segíthet az idő, a tanulmány s a gon-dosabb ismerdör.

A második általánosan megroható hibája a keresettség, mesterkélttség, a mi annyival feltű-nőbb, mert pongyolással párosul, s annyival feltűnőbb, mert tud egyenesen a szívből, közvet-lelenül is írni.

Nem egy költeményen látszik tulságos erős befolyása Petőfinék és Heineának. Az igaz, hogy alig van lyrikusunk, a kin ne érzéné a Petőfi-kultus, hogy ne mondjam, utánzás. Ettől Jakab Ödön sem ment; sőt lehet mondani, kevésbé ment mint sok más.

Mindenek hibáknál azonban nagyobb baj az, hogy nem egyszer izléstelen; ez pedig olyan hiba, a mit egészen elszokni aligha fog valaha. Ha csalódom s elszokja: az a magyar költészet nyeresége lesz.

Számos idézettel bizonyíthatnám állításom alaposágát; hanem, hogy se unalmas ne legyen se alapelkülű vádat ne mondjak, álljon itt ne-hány idézet.

Van a királyoknak tízes, dőledez lova,
Villámgyorsasággal viszi őket tova.
Ez bizony egy tanuló írásbeli gyakorlatá-ban sem volna helyesen szerkesztett mondat, vagy lehet-e kevésbé természetes hangon írni, mint:
De mégis leginkább
Zengő erők mélyén fa szeretnék lenni,
A melyből koporsót fognak majd számodra,
Kínosom, kézzeltem,
Igy legalább egyszer
Teennék ráam is koszorút, virágot,
S a mi több: — ülemben szenderegnéd végső,
Csöndes álmódosod!

Valóban alig tudja az ember elhinni, hogy ez komolyan és nem humoristikusan volna írva. Ilyen al-páthos s mellé az a naívság — kínosom! — koporsó készítenek.

Igen különös magyarsággal és izléssel van írva a következő két sor is:

A hely alomba zárbát földet
Néjék hó réteg este meg.
Hogy a hó megessen valamit, alig írta még valaha költő verse.

Lelepné itt-ott olyan vásári költészet-féle sorokat s kapni, a melyek oly erősen közönsé-gesek, a mint csak lehet, p. o.

Minden lépten nyomon egy dalra sirba vesz!
De a magyar ezután is szabad lesz!
Te van még izléstelenebb sor is akár hány.
A nuszának nem lesz már mit fenni ránk:
Tűzök nemzet kiveri most a jogát.

Izléstelen bív ez. Hanem hát ne is írjon a költő politikai verset.

Egyébiránt, ha már bemutattuk a költő hi-báit, mutassuk be fényes oldalait is, mert vannak olyanok is. Van valósággal egyszerűen szép köl-teménye is Jakab Ödönnek; ilyen a „Kocsimában” című is, a melyből a két utolsó strofát írhatta volna bármily nagy költő:

Ugy teszek, miként városokban
Baján a szegény nép segít,
Ha van halottja, ánde pénze
Harangozásra nem telik:
Elvárja, míg egy gazdagabbal
Indul a fényes gyászmenet,
Aztán az ingyen harangozásnál
Ő is megindul és — temet.

Ez valóban egyszerűen szép s hozzá kell az igazság érdekében tenni, hogy nem áll egyedül; s lehetne még egy pár egészen sikerült költe-ményét idézni.

Különbön Jakab Ödönről általában még most alig lehet ítéletet hozni; úgy látszik, hogy még forrasban vannak tehetségei; azért leginkább csak mint leendő költőről lehet rolla beszélni; a meglevő még nem egész költő. Ha fejlődése ren-desen jár le, egyike lesz jobb lantos költőinknek.

B. Kemény Endre.

A spanyol királyi pár elleni merénnyel

Portó Gonzales a királyi palota kapu előtt ráölt kedden Alfonz királyra és Krisztí királyasszonyra amint ezek a palotából kilé-
csiztak, de nem talált senkit, noha az egy-gyolyó közvetlenül a királyné arca elért pült el. A tettes azonnal elfogatott. Husz fekete haju, sötét arckifejezésű spanyol ifjú, nem Madridból való. A prést egy későbbi közönség pistolyból irányozta a kiszemelt ki-lyi áldozatokra kétszer s sikertelenül. A t-
rnylet természetesen indignatit keltett s a
kosság azáltal sietett eljnn titetni, hogy o-
eziókkal kísérte a királyi párt az operába, visszamenet fákllyakkal kísérte haza. A diplo-ma ti testület ma fejezte ki szerencsekívánát
Sejtik, hogy ezinkasí amnak.

Alfonzo király 5 éves uralkodása alatt a második merénylet semlye ellen. A múlt okt. 25-én az andaluzi származású Mon-si a királyra lőtt, de nem sebezte meg. Mo-casi fiatal ember volt a vizsgáló bíró előtt vallotta, hogy a republikánus szociálista p-
höz tartozik s azt állítja, hogy nincsenek b-társai. Január 4-én vették ki.

Alfonzó király elődje a leküszönt A m-deo s neje ellen rövid uralkodásuk alatt sz-tén követeltett el merénylet és pedig az 18-dik év jul. 18-dika s 19-ike közti éjjelen, merénylet nagy befolyással volt a király az elhatározására, hogy lemondjon a királyi trón-ról.

Alfonzó király anyját, Izabella I-
rályné 1862. decz. 2-án a templomban D-Martin Merin vezetett pap. magánbo-szúból egy kataloni nagy késsel megsebe-
Madridban újabban sürgönyzik: A m-
rénylet nem a spanyol király, hanem a királynő ellen irányult s mind a királynő reá esélyt a tettes Oltero első vá-másai ingadozók, elterők és ellentmondók v-tak. Hír szerint annak tulajdonítandó az el-
izben tett vallom. után befogott három egy-rögtöni szabadon bocsátása, mivel sikerült vol-a tettest és a tette vallomásaira bira-melyből kitént, hogy a merényletre felb-reltetett volt. A részletek a legnagyobb titokban tartanak

HIRDETMEY

az 1879. évi december havi sorsolásra kihúzott erdő-
földtelepmentesítési kötvényekről.

Szelvényes kötvények 50 ft. 14, 38
1,237, 2,493, 4,722, 4,550, 7,461, 8,385, 8,63
11,219, 13,713, 17,969, 18,225, 20,616, 22,63
22,877, összesen 16. 100 ft. 126, 530, 1,30
1,429, 1,458, 1,833, 1,983, 2,357, 2,492, 2,9
3,700, 3,948, 3,84, 5,457, 6,048, 6,186, 8,2
9,724, 9,924, 0,654, 10,701, 10,973, 11,38
15,000, 15,30, 16,020, 17,047, 17,327, 18,5
19,931, 20,27, 20,534, 21,427, 21,509, 21,7
22,054, 22,52, 23,455, 29,450, 24,426, 25,5
28,628, 29,20, 29,419, 20,801, 30,299, 30,3
30,456, 31,99, 32,307, 33,294, 33,698, 33,8
35,221, 35,41, 36,365, 36,980, 37,357, 38,8
40,362, 41,14, 41,530, 42,286, 44,101, 45,30
45,704, 46,77, 48,185, 48,195, 48,270, 50,38
52,775, 54,64, 58,748, 59,059, 60,125, 61,0
61,747, 61,78, 62,684, 64,364, 64,399, 66,5
66,616, 67,79, 67,838, 68,256, 69,345, 69,5
70,299, 70,21, 70,446, 70,506. Összesen 9
9200.

Szelvényes kötvények 500 ft. 1014, 15
2668, 2723, 3060, 5751, 6122, 6129, 7272, 7
8019, 829, 8662, 9305, 9336, 10,158, 10,3
10,604. Összesen 18. 9000.

Szelvényes kötvények 1000 ft. 487. 8
1425, 1829, 1854, 1928, 2433, 3417, 4345, 60
6396, 647, 6828, 7203, 7402, 7536, 7912, 79
8345, 10,35, 11597, 11,617, 11,927, 12,8
13,436, 14,469, 13,513, 14,060, 14,338, 14,4
14,734, 14,101, 15,303, 15,448, 15,717, 16,2
18,168, 19,342, 19,203, 19,469, 19,654, 19,6
19,913, 20,504, 21,001, 21,390, 21,418, 21,5
21,550, 22,724, 22,560, 22,622, 22,707, 22,6
23,633, 23,668, 23,710, 23,857, 24,366, 24,3
25,061, 25,104, 25,228, 25,234, 25,346, 25,5
26,720, 26,196, 28,291, 28,338, 28,622. Ös-
sen 71. 7.000.

Szelvényes kötvények 500 ft. 826, 1
2215. Összesen 3. 15.000.

Szelvényes kötvények 10.000 ft. 1
1648, 240. Összesen 3. 30.000.

A bűti kötvények: 634, 786, 1047, 1
2047, 241, 2672, 3608. Összesen 8. 22.16

Tőke összeg: 3570, 1150, 6280, 6
2920, 300, 2280, 550. Összesen 157.150.

Végére a 19,527 számú 1000 ft-es
vényes kötvény 350 ft részlettel 350.
szesített összeg 157.500.

A kihúzott föltehermentesítési kötvén-
f. évi december hó 31-től számítva hat
mulva az azt. értékben kiszámított össze-
az e tekintetben fenálló szabályok szer-
tartásával a m. kir. államadósági pénz-
Budapest (vár) kiűzettetnek, a mely p-
egyszersmnd a kihúzott 19,527 számú 1000
szelvényes kötvény ki nem sorsolt része f-
megfelel kötvényeket kiállítandja.

A sőt és már esedékes kötvények visszafizetése, kolozsvári m. kir. adóhivatal bizománya utján történő eszközözlendi.

A múlt év előtti három utolsó hónap alatt a kisorsol kötvények az osztrák-magyar bank által Bécsben a kisorsolás után azonnal a budapesti m. kir. földhitelintézet által is leszámítatnak.

(Vége köv.)

Újévi üdvösek a szabadelvi-pártban.

Az országgyűlési kormányzati helyiségben esütörtök délel 11 órakor megjelentek a pártban a fővárosi üdvözölő tagjai. Mórész Pál, jelenlevő, hogy Andrássy Gyula gróf nincs a fővárosban, Báty Béla gróf a következő táviratot olvasta fel:

„Én csak dühöm jöhetek fel. Sajnálom, hogy nem részesülhet a nekem szánt megtiszteltetésben, ezért kérek, az illetőknek alkalmilag mely ámat kifejezni. Andrássy.”

A párt tag által Bánffy Béla gr. megbízott, hogy azt nevében Andrássy grófot üdvözölje, ki a fellelő táviratot küldte Tiszsa-Dobra Andrássy grófhöz:

„Az országgyűlési szabadelvi párt megbízott, hogy a fővárosi üdvözölő tagjai megismerem annak nevében Nyeltesőgöndnek, mint a monarchia volt külügyminiszterének, a bűles államférfiának, a hű és les hazafinak, a kiváló jellemű férfinak, párt kitűnő tagjának erőt és egészséget, családán boldogságot és a haza érdekében hosszú let kívánni. Bánffy Béla.”

Tiszsa Kálmán miniszterelnöknek.

Az országgyűlési kormányzati a fővárosban üdvözölő tagjai megjelentek esütörtök d. e. 11 és 12 óra között min. elnök lakásán, az elfogadó-teremben. Alkalteiméből kilépett Trefort, Kemény és Pó miniszterek kíséretében Tiszsa Kálmán, kit ky László gr. a kormányzati nevében üdvözölte, mire Tiszsa Kálmán következőleg felelt rövidítéssel adva.

Ott, hol világegyetnek játszik a főszerepet, e politikának a feladat alig jut, mint e világegyetnek között vezetni az állam ügyeit, hogy azok minél keblebb kárral és a jövőre nézve minél több bajtérrel vonuljanak el az állam mellett. (Élénk helyeslés.) Mert a helyzetet így fogom fel. Én ismitem tisztelt barátunknak azon nézetét és t, hogy a keleti események folytán a monarchia által kezdett actió és azon tartományok kormányzat alá vétele az adott körülmények kö a monarchia érdekeinek szempontjából a lehetsébb ténykedés volt és hogy ez a jövőben a bonyodalnak esetén, ha kellő eljárás követhet az irányban a monarchia érdekeinek és előnyére és befolyásának szilárdítására vé. (Élénk helyeslés.)

A mi a többi közelet illeti, talán a védőerőről szóló törvény kelével, felesleges volna azokra ez alkalommal ekeftálmom. Én azon meggyőződésben vagyok, hogy midőn az országgyűlés többsége a védőerőről szóló törvényt tíz évre megszavazta, e tárgy nagy szolgálatot tett mindenekelőtt Magyarországnak. (Élénk helyeslés.) azt, hogy belnyitotta, hogy bármily súlyosak is Magyarország viszonyai: nincs viszony, nincs teher, nincs köztudomány, a mely visszahatna őt attól, hogy azt, mi a magyar-osztrák monarchia és így edes hazánknak is biztosítására szükséges, megnevegye. (Élénk helyeslés.) Ennek bizonyítására, azt hiszem, Ausztria-Magyarország nemcsak politikai hitelének, de még anyagi hitelének is csak előnyére válhatik. (Élénk helyeslés.)

De meg egyelőre hiszem, hogy szabad volna egy államnak és, utve a politikai helyzetet épen a miénknek magát lefegyverezni addig, míg szomszédjai kig fegyverben állnak, úgy másfelől meg vőkö győződve, hogy, ha az általam is óhajtott jelzett időpont elérkezik, nincs nemcsak Magyarország, hanem általában az osztrák-magyar monarchiában a törvényhozásnak egyetlen falja sem, a mely teljes készséggel ne járulna hozzá, hogy a nemzet anyagi erejét ezzel is megőrizze. (Hosszas élénk helyeslés.)

Ami a jövődőt illeti, hogy mit hoz reánk a jövő év, azt tudnunk nem lehet. A multak tapasztalatai igazat hátszandni t. barátunknak, ki azt mondja, hogy ez és a nagy teendőknek és a nehéz feladatoknak éve marad. Mindenesetre sok az, amire tökédmünk kell. Első sorban, elutasíthatatlan községünk, a mult év csapásai következtében, kifeje ugyan minden tulzotti követelés ellen az ág pénzügyi erejét, de mégis megtéve ott hol valóban szükséges, mindent arra, hogy pártunknak, Magyarországnak egyáltalán fia se ekk az inségnek adozatul. (Élénk helyeslés.)

Azt hiszem, hogy h mint mondtam, az események bekés folyama ekeftővé teszi, nem lehet ránk nézve fontosab feladat, mint, felhasználva az így nyert idő, saját belrendezésünket minden irányban, lehető gyorsasággal kezdeményezni. (Élénk helyeslés.)

Hogy mindez lehető legyen erre szükség van egy erős és oly párt, amely ne hagyja magát eltorzítottatni meggyőződésének követé-

sétől a pártasáknak bármely támadása által sem és amely semmiféle megtámadás által ne hagyja magát rávenni arra, hogy a maga részéről a küzdelemben oly fegyvereket használjon, melyeket saját lelkiismerete helyeseknek nem tart. (Élénk helyeslés.)

A mi azt illeti, mit t. barátunk rám vonatkozólag mondott, nem akarva álszerűnekedőnek látszani, mit minden viszonyok körül kerülök: én, ki, mint a közpálya embere, magam elé egyebet — és ezt szemben minden megtámadatással büszkén mondom — a köteleesség teljesítésénél nem tűztem, e köteleességet fogom is teljesíteni. (Hosszas élénk eljenzés.) Fő és mindegyik dolog — ismételtem és ehhez kétség nem fér — az, hogy Magyarország többsége az általam jelzett köteleességet teljesítse. (Élénk helyeslés.)

Most némileg igyekezni fogok a magam részéről e köteleességet teljesíteni. (Eljenzés.) Fogom ezt tenni azért is, mert meggyőződésem, hogy az, ha valaki mást sárral akar dobálni, még mindig kétséges, hogy bepiszkolja-e azt a kit dobálni akar; de bizonyos, hogy önmagát, midőn a sárhoz nyúl, már bepiszkolta. (Élénk hosszas helyeslés.) De nem folytatom tovább; hanem arra kérék titeket barátim, hogy fogadjátok el szíves üdvözlésektől meleg köszönetemet és legyetek meggyőződve arról, hogy bármit hozzon is reánk a jövő év, azt a barátságot, bizalmat és támogatást, a melyet eddig részeseitök élveztem, soha elfelejteni nem fogom. Ajánlom magam kegyetekbe!

A jelenlevők eljenzéssel fogadták Tiszsa szavait; mire rövid társalgás után szétesőtlak.

A küldetés a déli órákban Gorove Istvánt kereste fel, hol id. Ráday Gédeon gr. tolmácsolta a párt kívánatait; a mire Gorove meghatottan válaszolt, megköszönvén az iránta tanúsított megemlékezést.

Az egyessült ellenzéki körben Gullner Gyula üdvözölte röviden gümöri Szontagh Pál alelnököt; mire a párt b. Bánhidy Béla elnökhez ment hol Szontagh Pál beszédre Bánhidy válaszolt. Nagyobb politikai jelentősége e beszédeknek nincs.

NAPI HIREK.

— Az ő felsége Erzsébeth királyné védelme alatt álló magyar országos segélyző egyesület alapítókéje gyarapítására az egyesület által kibocsátott 341 számú aláírási iven gróf Beldi Ferenczné a következő összeget gyűjtötte: Diesőszentmártonban: gróf Beldi Ferenczné mint rendes tag éventén 1 frt. Egyezsmindenkor adakoztak: Szilvási Sándorné 1 frt, Fekete Lajosné 1 frt, Pekri Istvánné 1 frt, Kovács Károlyné 1 frt, Szentpéteri Istvánné 1 frt, Boér Gáborné 50 kr, Kopocsán Józsefné 50 kr, Danckó Dánielné 50 kr, Han Dánielné 50 kr, Borócz Jánosné 50 kr. Összesen 8 frt 50 kr.

Helybeli hírek.

— Értesítjük lapunk olvasóit, hogy a „Kelet” egyes számain 6 kr-ával naponként a reggeli óráktól kezdve, Demjén László, Stein János és Böckel Károly kereskedésében kaphatni.

— Rogeard Ágost tanár ur a kolozsvári árvízkarosultak javára mult évi decz. 27-én a városi közgyűlési teremben tartott felolvasásának tiszta jövedelme fejében a mai napon kezemből 25 azaz: huszonöt forintot szolgáltatván át, midőn annak átvételét ezennel a nyilvánosság előtt nyugtatványozom, egyuttal kedves kötelesemmnek tartom, a melyen tisztelt tanár urnak szellemes felolvasásáért s illetőleg az annak utján gyűjtött könyvudományért árvízkarosultjaink nevében mély köszönetemet nyilvánítani. Kolozsvárt, 1880. január 2-án. Simon Elek kir. tanácsos, polgármester.

— A városi képviselő-testület a jövő héten közgyűlést tart.

— Egy muff találatott tegnapelőtt este a színházban. A rendőrségnek bármikor átveheti a tulajdonosa.

— Az újév egészen enyhe idővel köszöntött be, a hőmérő higany fölemelkedett a fagy-pont fölé, s egész naphosszat a legnagyobb léghővesz körül, mely azonban már éjjelre egy kissé ismét meglő. Az utcazon a szakadatos olvadás következtében minden felé loep-poc; szerencsére azonban az olvadás nem rögtönös, más-különbben ismét meggyűlné a bajunk a Szamossal.

— A kolozsvári önkéntes tűzoltó egyesület parancsnoksága 1879-dik évi december 30-án tartott ülésén a rendes évi közgyűlés megtartására határozta meg 1880-dik évi január hó 25-dik napját tűzte ki a tanács-ház tervében. Mely körülmény oly meggyőzővel hozatik az illetők tudomására, hogy netán indítványaitak legalább 14 nappal a közgyűlés előtt ezen parancsnoksághoz bejelenteni el ne mulasszák, mivel ellenkező esetben azok az alapszabályok 17-dik §-a értelmében tárgyalásra becsíjthatni nem fognak. Tárgysorozat: 1. Előnk megnyitó. 2. A parancsnokság jelentése a mult évről. 3. Pénztárnok jelentése a pénztár állásáról. 4. A felülvizsgáló bizottság jelentése

az évi számadások felülvizsgálatairól. 5. Egy 3 tagú bizottság kiküldése a jövő évi számadások felülvizsgálására. 6. Indítványok tárgyalása. 7. Egy szívatyus szakaszvezető választása. — Az önkéntes tűzoltó egyesület parancsnokságától. — Kolozsvárt, 1879 december 31-én.

— Műkedvelő órák. Nehány színevezetnek, névszerint: Nagy István, Simon János, Jónás György és Pap János uraknak kedvük kerekedett, hogy zsebóráikkal lássák el magukat. Igen, de nem volt pénzük rá, már pedig ingyen az órák sem árulja portékáját. A fiatalurak fogták tehát magukat és Karácsony szombatján este körülállották Papszt Gyula óráknak hűdtezei boltját, s amint senki sem vette észre: betörték a kirakat egyik üvegtábláját s kivettek onnan két arany és négy ezüst zsebórát. Összevissza mintegy 200 frt. értékűek lehetnek. De még jótörán meg sem vizsgálhaták az értékes zsákmányt, mert a rendőrség már pár óra múlva kézrekerítette a jódarákat. Most a hűvösön elmélkednek a zsebórák szépségei fölöl.

— A magyar vasúti évkönyv második évfolyama (1879) épen most jelent meg. A tartalmas szakmunkát, mely mely 324 lapra terjed: Vörös László miniszteri titkár állította össze és Mihák Sándor, a Magyar Compass című kiténő pénzügyi évkönyv szerkesztője adta ki. A vasúti évkönyv ára 2 frt 59 kr. Adatái közül fölemlítjük, hogy Magyarország összes vasutainak hossza 6965 kilométernyi (mintegy 995 mértőföld) volt; leghosszabb az osztrák államvasút (magyarországi hálózati) 1153, a legrövidebb a garabbenzeneze-selmeczi: 22 kilométer.

— Az Osztrák-magyar bankfiók, mint biztos kuforrásból értesítünk, nagyon szép eredményt mutat fel, fellállásának rövid időjele szemben. Örvendetes jel ez és legjobban bizonyítéka annak, hogy közönségünk kezdi megérteni a bankfiók feladatát és rendeltetését. Ezen ténnyel annál is inkább regisztráljuk örömmel, mert lapunk nem esékely mérvben működött közre e célz létesítésén, de másrészt tagadhatatlan és elismerésre méltó a fiók-intézet tisztikarának a közönség irányában tanúsított előkevény és megnyerő módora, mely nem egyszer könnyebbit a formalitások látszatát nehézségén. Különbös elismerést érdemel pedig e tekintetben Hilla Ramin főnök ur, kinek őszintén kívánjuk, hogy a megkezdett uton haladván, a bankvezetőség méltánylása mellett siker kísérje működését, úgy a közönség, mint az intézet hasznára.

Hazai hírek.

— Kimutatás. A bánffy-hunyadi állami iskolák tanítói kara régi határozata alapján a szegény tanulók segélyezési alapjának javára folyó év decz. 20-án „Miveltség és természet” című vigjátékot, 28-án pedig „Az amerikai” című népszínművet adta elő a helybeli casinó nagytermében. Mint a szegényi alap pénztárnoka a bevétel és kiadásokról a következő kimutatást van szerencsém nyilvánosságra hozni: A két előadásra eladott összesen 107 elsőrendű jegy a 80 kr-ával 85 frt 60 kr, 35 másodrendű jegy a 60 kr-ával 21 frt, 18 alól és 3 gyermek jegy a 40 kr-ával 8 frt 40 kr. Összes bevétel 136 frt 48 kr. Fölülfizettek a következők urak: Baresay Domokos 4 frt 40 kr, Török Károly 3 frt, Benedek Elek 2 frt, Gyarmathy Zsigmond 1 frt 80 kr, Szabó Gyula 1 frt 20 kr, Flizes Joachim 1 frt, 20 kr, Gyulai Sándor 1 frt, Weiss István 1 frt, Kónya Miklós 90 kr, Müller Dániel 80 kr, Keeskeméthy József 65 kr, Galvási László 60 kr, Gaszner Sándor 44 kr, Tóth Márton 40 kr, Gytye György 40 kr, Gondolovics Lajos 40 kr, Deák Márton 40 kr, Fekete Manó 20 kr, Székely János 21 kr, Vácz N. 20 kr, Petrovics Márton 20 kr, Mihályi József 12 kr, A 136 frt 48 kr. bevételből kiadott összesen 24 frt 71 kr és pedig a következőkre: A színpad helyreállítása végett, mivel régi gondozója és egy kóbor színtársulat nagyon megrongálta, gerenda, lécz, deszka, szeg és zsinegre 5 frt 62 kr, egy ács és egy napzámosnak 2 frt 90 kr, világításra 5 frt 12 kr, zenészeknek 4 frt, a második előadás színpadjaért 3 frt 12 kr, a színpad fölállásáért Török S. urnak 2 frt, vegyesekre, u. m. a terem kislátsa, rizspör, pirostó, az előadás színlapjainak portója, darabjainak kihozatalára, postabélyegekre 1 frt 95 kr, összesen 24 frt 71 kr. Levonva a 136 frt 48 kr. bevételből a 24 frt 71 kr. kiadást marad 111 frt 77 kr. tiszta bevétel, melyből a helyiségért a casinó illeti-összeállítás irg. bevételeit tisztán 106 fr. 18 kr, a mely összeg már ki is adatott kamatára. A régi tőke 207 frt lévén, a szegény tanulók segély alapja jelenleg 5 színi előadás után 313 frt 18 kr. tőkét képvisel. Midőn a tanítói kar szíves köszönetet mond az iven tisztelt fölülfizető uraknak, nem mulaszthatja el kiemelni Török Sándor casinó könyvtárnok urat, ki a mellett, hogy a pénztárnál, ültöző szobában és színpadon a függönyök szíves fáradozásával rendkívül nagy segélyünkre volt, a színpad fölállási költségeiből is 8 frtot elengedett a szokásos díjból, Gytye György urat, ki a lakatos munkáit 2 frt helyett ingyen készítette; Gondolovics Mátyás urat, ki a vendéglő egyik nagy szobáját díjtalanul engedte át ültöző szobának — Kiss Károly urat, ki a fodrászi kendőért csak 2 drb jeget vett igénybe; Stein János kolozsvá-

ri könyvtárnok urat, ki az első előadás színlapjait 150 példányban díjtalanul nyomatta ki, Fogadják valamennyien a szegény tanulók nevében a tanítói-kar hála köszönetét. B. Hunyad, 1879, december 30. A g y i S a m u, iskolaigazgató.

— Sz. Udyarhelyről írják nekünk: A helybeli játékon négyessül által rendeztetett ez évben tizenhárom nyíler-estély. január 13-tól kezdve márcz. 24-ig folyék, melyeknek bevétele tett 51 frt 79 kr; ezen nyolcz estély sorrendje a kellő időben hírlaputján közöltek volt. Ismét nov. 17-iktől kezdve karácsoni a nagyhétig rendeztetett öt estély, ezeken tartottat hat felolvasás, négy szavaltat, énekeltetett hat dal, négy zenekíséret mellett, kettő férfi négyes, előadott tizenkét zenedarab, egy melodráma. Bevétel volt ez öt estélyen 66 frt 50 kr, a tizenhárom estély bevétele teszen tehát összesen 11 frt 29 kr. Kiadottat a szegények közt a karácsoni ünnepekre 51 frt 55 kr, gyűjtetett 43 drb. ruha, ebből kiosztottat 34 drb, két kenyér, 36 gyertya darab, az estélyek alkalmával tett világítás költségére gyílt 4 frt 74 kr 3 font gyertya, 8 font főtőgő. Öv. Lakatos Jánosné, rendezőbizottsági elnök. Zajzon Ferenczné, egy. jegyző.

— Ázsiai állapotok. Kolozs megyei Csuesáról írják nekünk: t. hó 21-én (vasárnap) éjjel egyik kocsmában egy oláh legény életveszélyesen fejbefűtött. A legény szülői nem csak hogy orvosot nem sűrűnyűztek, sőt kocsit is küldtek a közeli B. Hunyadra orvosért. A kertileti orvos M. J. ur azonban éjjel kijönni „fáradt volt”, míg a másik orvos dr. M. K. ur „nem volt otthon.” (Ez a „nem volt otthon” olyan ismeretes, mint a nemakarsának a nyögés.) És megtörtént, hogy Csuesától a legközelebbi (t. i. b. hunyadi) vasúti állomásra a naponként kétszer, mindkét irányban közlekedő vonat daczára, a szerencsétlen legény harmadnapra, azaz szerdára virradóra, minden orvosi segély nélkül, meghalt. Az ugynevezett „körorvos” Nagy-Sebesről volt ugyan másodnap nála, de mit sem tett; mert — mert tanácsos volna szakudományával az illető helyen kevés megismerkedni. No de hát végre negyednapra mégis csak megjelent mind a két orvos ur — és elég impertinentia, a legény már nem élt. A mire a kertileti orvos ur nyilvánosan nem is késett haragosan így nyilatkozni: (egy cifra fohász után) az emberrel deczemberben április járnak. Bizony szomorú állapotok ezek egy 1000 lelket számláló községre nézve, a melyben körülbelül 20 intelligens család lakik és a melynek aránylag rengeteg tanköteles gyermekével szemben még iskolája sincs, hanem igen: vendéglője és kocsmája 14, mond: tizenegy virágzik. A postával, távirddal, vasúttal bíró és két nagy forgalmi körűt goepztában fekvő civilisatio hol késel az éji homályban.

CSARNOK.

AZ IDEGESSÉG.

Angolból.

Van divat a betegségekben is és jól nevelt embereknek kellene, hogy gondoljanak legyen rá, hogy köznap betegségek által ne ostromoltassanak. A halált magát is megtorolja a társaság, mint valami tévedést, de azt napjainkban ölfogadhatónak tekintik, ha valaki példánlag egymáz lábzan mulik ki, ami multvel körökben egyetlen elfogadott nyavalya.* De habár szabadságunkban is áll meghalni e betegségekben, van egy kisebb fajta, a melyben hibázatás nélkül egész életünkön át szenvedhetünk e betegség ezime: idegesség. Elég idősök vagyunk, hogy emlékezzünk még annak idejére, a midőn az ideges beteget mindig egy erős poroszló kísérte, magát inasnak vagy szolgának nevezvén, de voltaképpen felvigyázó volt a lunaticus egy magán intézetből. Ma napsg minden érzélgős hypondrusról azt mondják, hogy idegességben szenved. Akármilyen baja legyen valakinek, az unalman kezdve a fogaíjásig s a pillula-bevétel vagy a fogorvos fogója által okozható legkisebb veszedelemben forog, azt mondja magáról, hogy az idegesség áldozata. Az idegbetegségek gyógyítása elismert különlegességet lett, és a mint néhány orvos azt fogja neked mondani, hogy közszyvéd vagy tüdőbajod van, a szerint, a hol a fájdalom mutatkozik, a melyet meggyógyítani az ő feladat, ép úgy más tökéletesen hasonló körülmények között azt fogja veled tudatni, hogy ideggyengeség áldozata vagy. Az olyan gyakorló orvosokra nagy felelősség terhe nehezedik.

A mint sajátalra mépt, hogy némely ember megtanulta valaha leírni nevét, még inkább méltó a sajátalra, hogy bizonyos egyének egyszerű felfedezték, miszerint idegek is vannak.

Az idegesség a legsajátosabb emberi tulajdonságok közé tartozik. Wellington herezegről tartják, hogy azt mondta volna, miszerint bárkit szíve-sebten vezérelné mint ideges embert, viszont kétségtelen igazság, hogy szerfelett ideges emberek a szükség esetén rettenthetlen bátorságot tanúsítanak. Képzhetők, hogy fiatal és félénk katonák nagyobb remélhetbe eshetnek, hogy sem megszabaduljanak és meg vagyunk győződve az irlandi állításának igazságáról, hogy

lehetnek emberek „sokkal inkább megrémültve, hogy megijedhessenek.” Le t emberi lény olyan igazgatóságban, hogy nem t veszelé feltel el-mékedni, s hogy sem egy llanatra az őt környező veszély megvizsgálal időt töltőn inkább rohan a tűzbe, talán azért, hogy el-üzze a gondolatokat, a megrettenének. Idegesség és bátorság garm karöltve járnak. A ló, a melyik megborzadik egy veréből, gyakran bátor vadászló; a mő, a ki eliskoltja magát egy puskalövés mő, meglehet merész lovagló a vadászaton. Olyan emberek, a gyermekes idegesek, ha meg kell látogatniok a fogorvost, meglehet viszonylagos nyugalommal néznek szembe valamely korzasztó műtétnek vagy magának a halálnak, s ismertünk egyszer egy rettentetlen férfit, a melynek gyermekes félénkség fogott el, ha temetőt kellett, hogy menyen. Lord Byron, a ki minél később volt a bárhajra, s naponként órákig tartat magát a pisztolylövésben, reszkett a gőg. Azt mondani valakiről, hogy ideges, azaz jelenteni, hogy az illetőnek fogó el van, a mely bizonyos körülmények közt idegesen melet megborzad, a melyet nem aggasztanak, a melyet pánkodik minden baj felett, a melyet adja magát és borzad hasonló körülmények közt, a melyet másokat nem aggasztanak, veszté el lát sopánkodni minden baj felett, a mely eladhatja magát és borzad hasonló körülmények közt véghez ment események elbeszélésekor. Másfelől az idegesség az érzéki szervek nagy fogékony-ságában rejlik és érdekes paradoxon, hogy bizonyos dolgokkal büszkélkednek, másokat röstelnek ugyanazon egyidőben. Így például büszkék rá, hogy jól itélnek bor és konyha felett, mi nem jelent egyebet, mint hogy izelő szervük ideges és érzékeny; szeretik, ha művészi alkotások ismerőinek tekintenek, a mi azt jelenti, hogy látó idegeik nagyon ki vannak fejlődve; finomított borzadalommal viseltetnek a rossz zene és rossz szag iránt, a mi fullk és orruk ideg-szövetének ingerlékenységére mutat. De azt röstellenek, ha valaki felténné róluk hogy gyűlölik az actio katonai szolgálatot, a melyben komisszborral és konyhával, undok látványokkal, filhasított hangokkal és dögvészes szaggal találkozhatnak.

(Vége következik.)

A KELET magán táviratai.

Feladott Budapestén Január 3-án 1. ó. 40 p. éjjel. Érkezett Kolozsvárra Január 3-án 1 óra 45 p. éjjel.

Az országgyűlési szabadelvi-párt üdvözlétére Andrássy Gyula gróf azt válaszolta, hogy teljesen meg van győződve e párt által vallott elvek helyességéről, ezáltal hazafiságáról és büszkének érzi magát; hogy ez elvek zászlója alatt közkatonák ép számíthatnak.

Kolozsvári bavomvásár.

— 1880. január 1. —

Volt eladó marha: 120 drb. eladott: 30 drb. 1 éves üdő-borju 36—43 frt párja. 10 drb. 1 éves öker-borju 38—45 frt párja. 5 drb. tehén 140—160 frt párja.

Idenekek Kolozsvárt

Jan. 2-án

Pannonia szálloda.

Bajai János kereskedő Budapestről. Fekete Samu építész Csuesáról. Dr. Kürthi Sándor birtokos M.-Sárdról. Tamási Miklós Pap.-Gereudról. Tausch Árpád Budapestről. Tánzer Miksa utazó Bécsből. Lauf Elias mérnök Budapestről.

Biasini szálloda

Csakány Adámné birtokosnő Gyulából. Rozman Jakab birtokos Hidalmásról. Obervalder János ügynök Bécsből. Haraga Bogdán kereskedő Éleddről. Márkus János birtokos Sz.-Szentgyörgyről. Békési Gyula tanár Debreczenből. Esztégar Kajtán kereskedő Sz.-ujvárról. Némethi Béla gépész Aradról. Szegedi Ferenc kereskedő M.-Vásárhelyről. Eperjesi Gusztáv mérnök N.-Enyedről. Sikló Miklós birtokos Dezméről. Nalaezi Ákos Brassából. Kendefi Gyula birtokos Karából. Bauer János kereskedő Szászsebesről. Demeter Gerő gazdatiszt Gálfalváról. Végh Ferenc birtokos M.-Vásárhelyről. Kiz Károly birtokos Tordáról. Mihály Gyula kereskedő Zsibórol.

Hungaria szálloda

Báro Kemény János Kamarásról. Siegl N. utazó Budapestről.

HIVATALOS ÁRFOLYAMOK

a budapesti áru-ésérték-tőzsdén 1879 január 2.

Magyar aranyjárdék	97.90
Magyar vasúti kölcsön	114.75
Magyar kel. vas. államköt., I. kibocsátás	—75
Magyar kel. vas. államköt., II. kibocsátás	87.75
Magyar kel. vasúti államköt., 1876. évi	70.—
Magyar nyerevény-sorsjegyek-kölcsön	108.75
Magyar szőlődezsma váltásiégi kötvény	88.75
Magyar földhermentesítési kötvény	88.75
Magyar földherment. kötvény záradékkal	86.25
Temes-bánati földhermentesítési kötvény	8.72
Temes-bánati földherment. kötv. záradékkal	85.50
Erdélyi földhermentesítési kötvény	85.85
Horvát-szlavon földhermentesítési kötv.	—
Osztrák járadék papírban	69.50
Osztrák járadék ezüstben	70.75
Osztrák járadék aranyban	81.35
1860-iki államsorsjegyek	127.—
Osztrák-magyar bankrészevény	8.37
Osztrák hitelintézet részvény	293.50
Magyar hitelbank-részevény	204.75
Ezüst	—
Os. és kir. arany	5.60
20 frankos arany	9.31
Német birodalmi márká	57.65
Londen (3 havi váltókért)	116.85

Felölő szerkesztő és kiadó-tulajdonos;

BÉKÉSY KÁROLY,

